

Einhard om Karl den Store

- 5 *Selv om det vestlige Romerrige var gået under i det 5. årh., levede drømmen om at genoplive det stadig. Det blev Karl den Store (768-814), der gjorde drømmen til en slags virkelighed: Han herskede over Frankrig, over en række tyske lande – efter at han med held havde ført en række krige – og over Norditalien. En vigtig støtte for hans herskermagt var kirken – både de lokale landskirker og paven i Rom.*
- 10 *Einhard var munk og lærd og blev knyttet til Karls hof. Om Karls krig mod de hedenske saksere i Nordtyskland og hans kroning til kejser (1. juledag år 800) fortæller Einhard i en biografi, *De vita Caroli* (Om Karls liv), som han udsendte kort tid efter Karls død i 814.*

15 Han [Karl] gik klædt som sine fædre og bar altså frankisk dragt. [...] Kun en eneste gang, i Rom, da pave Hadrian bad ham derom, og engang endnu, da dennes efterfølger Leo bønfuldt ham om det, klædte han sig i lang romersk kjole og græsk kappe og tog sko på af den slags, som romerne bruger. [...]

20 Hans sidste rejse [til Rom] skyldtes en anden grund. Romerne havde påført pave Leo mange krænkelser og revet øjnene og tungen ud på ham.¹ Han bad derfor kongen komme til hjælp. Han kom derfor til Rom for at ordne de ting, der forårsagede så megen uro inden for kirken, og han tilbragte hele vinteren der. Da var det, at han gik ind på at tage imod titlen: Kejser og Augustus. Men først var det ham sådan imod, at han forsikrede, at selv om det var en stor festdag, ville han ikke være gået ind i kirken den dag, hvis han på forhånd havde vidst noget om pavens plan. Han bar med stor tålmodighed de romerske² kejseres misundelse; de var harmfulde over den titel, han havde antaget; men på grund af sit storsind, hvorved han viste sig at være dem

25 langt overlegen, besejrede han deres vrede ved at sende mange gesandter til dem og kalde dem "brødre" i sine breve.

Ejnhart: Oversættelse af P. Kierkegaard: *Karl den Stores liv*. Kbh. (1878), s.37f., 41f.

---

¹ Dette er en overdrivelse. År 799 blev pave Leo 3. ganske vist overfaldet af sine modstandere ved pavehoffet og sat i fængsel. Men han havde dog held til at undslippe og tilbagevinde magten. Karl den Store drog dog til Rom for at mægle, da uroen fortsatte. Paven svor over for Karl, at romerne virkelig havde mishandlet ham, som nævnt af Einhard, men at Skt. Peter havde givet ham syn og mæle tilbage.

² Der menes her de byzantinske (østromerske) kejsere i Konstantinopel, der var af den opfattelse, at de var de retmæssige indehavere af kejsertronen i både øst og vest. Først i 812 anerkendte den byzantinske kejser Michael 1. (811-13) Karl som kejser i Vesten.